

บทที่ 8

การเปลี่ยนแปลงด้านไวยากรณ์

เนื้อหาโดยสังเขป

- 8.0 คำนำ
- 8.1 การเปลี่ยนแปลงประเภทคำ
- 8.2 การเปลี่ยนระเบียบของถ้อยคำ
- 8.3 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง
 - 8.3.1 การเปลี่ยนแปลงการเรียงคำ
 - 8.3.2 การเปลี่ยนวิธีแสดงความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์
- 8.4 สรุป
- 8.5 แบบฝึกหัดบทวน

จุดประสงค์

เมื่อจบการเรียนรู้บทนี้แล้ว นักศึกษาสามารถ

1. บอกความหมายของวลีต่อไปนี้ได้
 - การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์
 - การเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง
 - การเปลี่ยนแปลงประเภทคำ

2. บอกข้อแตกต่างระหว่างการเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์กับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างได้
3. บอกประเภทการเปลี่ยนแปลงคำไวยากรณ์จากตัวอย่างที่ให้มาได้
4. สำธิตตัวอย่างประกอบชนิดของการเปลี่ยนแปลงคำไวยากรณ์ต่อไปนี้ได้
 - การเปลี่ยนแปลงประเภทคำ
 - การเปลี่ยนระเบียบของถ้อยคำ
 - การเปลี่ยนแปลงการเรียงคำ
5. บอกคำจำกัดความและสำธิตตัวอย่างของความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ได้
6. บอกชนิดของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจากตัวอย่างที่ยกมาได้
7. บอกข้อแตกต่างระหว่างการเปลี่ยนแปลงการเรียงคำกับการเปลี่ยนแปลงประเภทคำได้

8.0 คำนำ

องค์ประกอบของภาษาได้แก่ระบบเสียง ระบบโครงสร้างหรือไวยากรณ์ และระบบความหมาย ในบทที่ 6 และ 7 เราได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลง องค์ประกอบของภาษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับระบบเสียง ตลอดจนการจับประเภท คำต่าง ๆ ของการเปลี่ยนแปลงคำเสียง ในบทนี้เราจะได้อภิปรายถึงองค์ประกอบของภาษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงคำไวยากรณ์

การเปลี่ยนแปลงไวยากรณ์หมายถึง การเปลี่ยนระบบโครงสร้างมีรูปแบบเกิดขึ้น โครงสร้างประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ คือ คำ วลี อนุประโยค และ ประโยค แต่ละส่วนมีความสัมพันธ์กัน การเปลี่ยนแปลงคำไวยากรณ์ (คฺุฎฎฎฎ : 40) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงประเภทคำ (part of speech) การเปลี่ยนแปลงระเบียบของถ้อยคำ ได้แก่ บุรุษ ลิงค์ พจน์ การก มาลา กาล วาจก และ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง (syntactic change)

8.1 การเปลี่ยนแปลงประเภทคำ

คำมีหลายประเภท เช่น คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบุรพบท คำสันธาน แต่ละชนิดก็ทำหน้าที่เฉพาะอย่าง เมื่อคำ เปลี่ยนหน้าที่ เพิ่มหน้าที่มากกว่าเดิมหรือลดหน้าที่ลง เราถือว่ามี การเปลี่ยนแปลง ประเภทนี้เกิดขึ้น

ตัวอย่างคำเปลี่ยนหน้าที่ ได้แก่ คำว่าชุมนุม สมัยก่อนทำหน้าที่เป็น สกรรมกริยา เช่น ให้ชุมนุมพญามุขมนตรี ปัจจุบันจะใช้เป็นอกรรมกริยา เช่น ชุมนุม ปลาชุมนุม

ตัวอย่างคำลดหน้าที่ โศกข์ คำว่าบุก ในสมัยก่อนคำนี้ทำหน้าที่เป็น
นามและกริยา เช่น

เล่นบุก (คำนาม)

น้ำจืดบุก (คำกริยา)

ในสมัยปัจจุบัน คำว่าบุก ทำหน้าที่เป็นคำนามเท่านั้น

ตัวอย่างคำเพิ่มหน้าที่ โศกข์ คำว่าฟอง สมัยก่อนใช้เป็นคำนาม เช่น
ฟักฟอง ฟองโก ปัจจุบันเราใช้คำนี้ ในฐานะคำนามและลักษณนาม เช่น

โกตลฟอง (คำนาม)

ไซ 2 ฟอง (ลักษณนาม)

(คุณศัพท์ : 40-41)

วิไลวรรณ (2526 : 45) ยกตัวอย่างการเปลี่ยนประเภทคำ
โดยที่คำ 2 คำกลายเป็นคำ ๆ เดียวกัน เช่น คำว่าจดหมายและคำว่าชอบกล

รัตนโกสินทร์ตอนต้น	ปัจจุบัน
จด (คำกริยา) หมายถึง (คำนาม)	จดหมาย (คำนาม)
จดหมาย = การเขียนหรือจดข้อความลงไว้	จดหมาย = หนังสือที่มีไปมาถึงกัน
ชอบ (คำกริยา) กล (คำนาม)	ชอบกล = (คำคุณศัพท์)
ชอบกล = ถูกต้องด้วยกลวิธี ชื่นเชิง	ชอบกล = แปลก

Fromkin & Rodman (1978 : 303) ยกตัวอย่างการ
เปลี่ยนแปลงการใช้คุณศัพท์เปรียบเทียบ

ภาษาอังกฤษ
คริสต์ศตวรรษที่ 15

ภาษาอังกฤษปัจจุบัน

more gladder

gladder

more lower

lower

moost + royallest

most royal

moost shamefullest

most shameful

ภาษาอังกฤษสมัยกลาง เมื่อใช้คุณศัพท์เปรียบเทียบ จะใช้คำเปรียบเทียบซ้อน ในขณะที่ภาษาอังกฤษปัจจุบัน เปลี่ยนกฎมาใช้เติมปัจจัย -er หรือแทรกคำว่า more สำหรับขั้นกว่าและเติมปัจจัย -est หรือแทรกคำว่า most สำหรับขั้นสูงสุด เราจะเห็นการเปลี่ยนแปลงกฎการใช้คำคุณศัพท์เปรียบเทียบ เมื่อระยะเวลาล่วงเลยไปช่วงสมัยหนึ่ง

8.2 การเปลี่ยนระเบียบถ้อยคำ

ระเบียบของถ้อยคำ โคนันท์ บุรุษ ลิงค์ พจน์ การก วาจก ฯลฯ พบในภาษาประเภทวิภคิปัจจัยมากกว่าภาษาคำโคก Bynon (148-149) ยกตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงบุรุษในภาษาตระกูลอินโด-ยูโรเปียนดังต่อไปนี้

Latin	Modern German	Modern English
venio 'I come'	ich komme	I came
venit 'he comes'	er kommt	he came ¹

¹ในที่นี้ไม่ใช่ he comes เพราะปัจจุบันกาลของกริยา 'come' เติมปัจจัย s จะแสดงทั้งบุรุษที่สามและเอกพจน์ด้วย ไม่ได้แสดงบุรุษแต่อย่างเดียว

ในภาษาอินโดยูโรเปียนยุคต้น ๆ ซึ่งมีละตินเป็นตัวแทน เครื่องหมาย คำกับบุรุษอยู่รวมในคำกริยา ต่อมาภาษาอินโด-ยูโรเปียนสมัยใหม่ ได้แก่ ภาษาเยอรมัน จะแสดงระเบียบข้อคำในเรื่องบุรุษไว้ที่สรรพนาม ทำหน้าที่ประธานและที่คำกริยาด้วย ส่วนในภาษาอังกฤษ เราจะทราบว่าคำสรรพนามที่ใช้แทนคำนามนั้น เป็นบุรุษใด (ที่หนึ่ง หรือสอง หรือสาม) เราจะต้องอาศัยคุณามวลีที่กล่าวนำมา ก่อนหน้าว่าเป็นบุรุษใด

8.3 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง (syntactic change)

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างหมายถึงการเปลี่ยนแปลงการเรียงคำ (word order) และการเปลี่ยนวิธีแสดงความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ (grammatical relationships)

8.3.1 การเปลี่ยนแปลงการเรียงคำ

เกิดขึ้นไต่ทั้งในระดับวลีและประโยค ตัวอย่างคำจากหนังสือ อักษรานุกรณศัพท์ของหมอบรัดเลย์ แสดงการเรียงคำที่แตกต่างไปจากปัจจุบัน โดยที่ความหมายไม่ได้เปลี่ยนแปลงแต่ประการใด

รัตนโกสินทร์ตอนต้น	รัตนโกสินทร์ปัจจุบัน
เสี <u>ว</u> ห <u>ว</u> าค	ห <u>ว</u> าค <u>เสี</u> ว
หล <u>น</u> ร <u>ว</u> ง	ร <u>ว</u> ง <u>หล</u> น
เป็ <u>ง</u> บ <u>า</u> อ	บ <u>า</u> อ <u>เป็</u> ง
ดู <u>ช</u> ัก	ช <u>ัก</u> ดู
กล <u>ุ</u> ม <u>กล</u> ัก	กล <u>ัก</u> กล <u>ุ</u> ม
เด็ <u>ว</u> ดู <u>น</u>	ดู <u>น</u> เด็ <u>ว</u>

8.3.2 การเปลี่ยนวิธีแสดงความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์

ความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ หมายถึงความสัมพันธ์เกี่ยวข้อกัน และกันของแต่ละคำที่มาประกอบกันเข้าเป็นวลี อนุประโยคหรือประโยค ตัวอย่างความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษ ดูได้จาก การเรียงลำดับคำ (word order) เป็นต้นว่าในภาษาอังกฤษ คำที่เป็นประธานจะต้องอยู่หน้าคำกริยา กรรมต้องตามหลังกริยา คุณศัพท์ก็ ักิริยาวิเศษณ์ก็จะต้องอยู่ใกล้คำที่มันขยาย

ปัจจุบัน ความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ในภาษาต่าง ๆ ค่อนข้างจะมี ลักษณะสากล นั่นคือทุกภาษาจะมีวิธีแสดงความสัมพันธ์โดยใช้รูปประธาน กริยา กรรม คำขยายคำนาม ส่วนขยายกริยา ฯลฯ ฉะนั้น ความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ จึงเปลี่ยนแปลงไม่ไ้ได้ง่ายนัก ส่วนที่จะเปลี่ยนได้แก่ส่วนที่บ่งบอกหรือใช้แสดงความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น

ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงประเภทนี้ ได้แก่ การสูญวิภक्तिปัจจัย และสิ่งที่ต้องทำตามลำดับชั้น อันมีผลให้การเรียงลำดับคำมีลักษณะจำกั้ตมากเข้า เมื่อจะแสดงความสัมพันธ์ด้านไวยากรณ์ของคำต่าง ๆ ในประโยค เราพบการเปลี่ยนแปลงเท่านั้นในหลายภาษา ตัวอย่างเช่น พัฒนาการจากภาษาละตินมา เป็นภาษาโรมานซ์ต่าง ๆ

ภาษาละตินมีรูปประโยคดังนี้

Marcell -us	Sophi -am	ama -t
Marcello-nom.	Sophia-acc.	love 3rd pers.
		sing. present

"Marcello loves Sophia."

Marcello เป็นหน่วยแกน (stem) เคิมปัจจยท้ายคำ - us แสดงกรรตุการก (nominative case) เพื่อบ่งบอกว่า Marcello เป็นประธานของกริยา ส่วนที่ชี้แสดงกรรมการก (accusative case) คือ - am เป็นปัจจยเคิมท้าย หน่วยแกน Sophi บ่งบอกว่า Sophia เป็นกรรมของกริยา การเคิมปัจจยท้ายคำเพื่อแสดงการกเหล่านี้ ทำให้ผู้พูดภาษาละตินสามารถเรื่องลำดับคำในประโยคตามแต่ใจชอบ โดยที่ความหมายไม่เปลี่ยนแปลง (แต่อาจจะเน้นต่างกันไปบ้าง) ฉะนั้น ประโยคต่อไปนี้เป็นที่ยอมรับกันว่า ถูกต้องใช้ได้และมีความหมายอย่างเดียวกัน คือ "มาร์เซลโลรักโซเฟีย"

Marcell - us ama - t Sophi - am.

Sophi - am ama - t Marcell - us.

Ama - t Marcell - us Sophi - am

Sophi - am Marcell - us ama - t

ในปัจจุบัน ภาษาอิตาเลียนซึ่งเป็นสาขาหนึ่งในภาษาโรมานซ์ ได้สูญเสียระเบียบของฉอยคำ ส่วนที่เกี่ยวกับการเคิมปัจจยท้ายคำแสดงการกนี้ไป ผลที่เกิดขึ้นคือ เมื่อภาษาอิตาเลียนจะแสดงความสัมพันธ์ระหว่างประธานกับกริยา กรรมของกริยา จึงต้องแสดงโดยการเรียงลำดับคำเท่านั้น เช่น จะพูดว่า "มาร์เซลโลรักโซเฟีย" ต้องกล่าวว่า

Marcello ama Sophia

ถ้าเรากลับลำดับคำเสียใหม่ (ซึ่งทำได้ในภาษาละติน) เราจะได้อะไร
Sophia ama Marcello ซึ่งมีความหมายแตกต่างไป กลายเป็น "โซเฟียรักมาร์เซลโล"

ในกรณีนี้ เรากล่าวได้ว่าเกิดการเปลี่ยนแปลงคำไวยกรณ์ ความสัมพันธ์คำไวยกรณ์ระหว่างประธานและกรรมของกริยาไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป แต่แสดงออกโดยการเรียงลำดับคำ แทนที่จะเติมปัจจัยท้ายคำ จึงกล่าวได้ว่า การเรียงลำดับคำได้เข้ามาแทนที่การกเสียแล้ว

ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงทางไวยกรณ์ในภาษาปัจจุบันอีกตัวอย่างหนึ่ง ได้แก่ ส่วนที่แสดงคำถามในภาษาพูดของฝรั่งเศส เมื่อจะเปลี่ยนประโยคบอกเล่าให้เป็นประโยคคำถาม มีหลายภาษาใช้วิธีเติมหน่วยคำถามท้ายประโยค เช่น ภาษาจีน จะเติมหน่วยคำถาม "ma" ตัวอย่าง

ประโยคบอกเล่า

ta shr Junggwo ren

he is China man เขาเป็นคนจีน"

ประโยคคำถาม

ta shr Junggwo ren ma "เขาเป็นคนจีนหรือ"

ภาษาฝรั่งเศสมาตรฐานเมื่อจะแสดงคำถาม ใช้วิธีสับที่สรรพนามที่เป็นประธาน 'il' (แปลว่าเขาผู้ชาย, มัน) กับคำกริยา มีผลให้เกิดเสียง -t- ระหว่างท้ายคำกริยากับสรรพนามนั้น เช่น

ประโยคบอกเล่า

il vient "เขากำลังมา"

ประโยคคำถาม

vient - il? "เขากำลังมาหรือ?"

นักภาษาศาสตร์ชื่อ Von Wartburg โค้ชให้เห็นว่า ผู้พูดภาษา
ฝรั่งเศสมักจกจว่า [-ti] เป็นหน่วยแสดงคำถาม ไม่ใช่สรรพนาม ดังนั้น
ในภาษาพูดนานารูปแบบปัจจุบัน จึงมีการนำหน่วยคำ ti ไปใช้แสดงคำถาม
เช่น ตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

Je savois ti

I knew (ส่วนแสดงคำถาม) "Did I know?"

vous passerez ti par là?

you will pass (question particle) by there

"Will you pass by there?"

(Arlotto: 162)

ตัวอย่างข้างต้นนี้เป็นการสร้างส่วนประกอบไวยากรณ์ส่วนใหม่
หรือคำชนิดใหม่ให้เกิดขึ้น ได้แก่ หน่วยคำแสดงคำถาม มีกำเนิดมาจากส่วนท้าย
-t- ซึ่งใช้เติมท้ายกริยา รวมกับ [i] ซึ่งเป็นรูปลดของสรรพนามเพศชาย
'il' (เขาผู้ชาย) การเกิดหน่วยคำชนิดใหม่นี้จะส่งผลกระทบต่อระบบไวยากรณ์
ของฝรั่งเศสอย่างไร เป็นเรื่องที่จะต้องจับตาคูกันต่อไป อาจเป็นไปได้ว่าคำถาม
ในภาษาฝรั่งเศสจะกลายเป็นรูปนี้ทั้งหมด และเลิกใช้วิธีสืบที่คำสรรพนามกับกริยา

ตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษา โดยเปลี่ยนแปลง
การเรียงคำ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในประโยคปฏิเสธของภาษาอังกฤษ
ราวปลายคริสต์ศตวรรษที่ 15-16 สมัยนั้นเมื่อจะทำประโยคบอกเล่าให้เป็น
ประโยคปฏิเสธ ก็เพียงแต่เติมคำปฏิเสธ 'not' ไว้ท้ายประโยค เช่น

He saw you not.

I love thee not, therefore pursue not.

ภาษาอังกฤษปัจจุบัน กำหนดว่าคำปฏิเสธ 'not' จะต้องนำหน้ากริยาหลักในประโยค และแทรก 'do' ซึ่งผันตามกาล (tense) ที่ถูกต้องในประโยคตัวอย่างข้างต้นก็จะมีรูปปัจจุบันดังนี้

He did not see you.

I do not love you, therefore don't pursue me.

(Fromkin & Rodman : 303)

การเปลี่ยนโครงสร้างในภาษาไทย อันเนื่องมาจากได้รับอิทธิพลภาษาต่างประเทศ มีผลให้การใช้ลักษณะนามของไทยตลอดจนลำดับคำ แสดงลักษณะนามในประโยคเปลี่ยนไป ประสิทธิ์ ภาทยกุลอน (2523 : 154) ชี้ให้เห็นว่าแต่เดิมการใช้ลักษณะนามของไทย เมื่อใช้ควบคู่กับจำนวนนับที่มากกว่าหนึ่ง จะมีลำดับการเรียงคำดังนี้

คำนาม + จำนวน + ลักษณะนาม

ตัวอย่าง

แมว 2 ตัว

กล้วย 4 ใบ

ปัจจุบันไทยรับรูป ประโยคภาษาอังกฤษมาใช้ เห็นได้จากพวกหัวข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ คำโฆษณาสินค้า ชาวทางวิทยุ ฯลฯ ล้วนแสดงให้เห็นการเรียงลักษณะนามในประโยคเปลี่ยนไปเป็น

นาม + จำนวน + นาม หรือ

จำนวน + นาม

ตัวอย่าง

เปิดโรงงานใหม่ 3 โรงงานที่สมุทรปราการ
อาหอมตราห้าเจศีย์
สั่งปิด 2 โรงเรียนใกล้ชายแดนลาว
ส่ง 2 นายพลบินควนเจรจา

8.4 สรุป

การเปลี่ยนแปลงคำไวยากรณ์หมายถึงการเปลี่ยนระบบโครงสร้างระบบโครงสร้างเปลี่ยนแปลงได้ 3 แบบด้วยกัน ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงประเภทคำ การเปลี่ยนแปลงระเบียบของด้อยคำ และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างแบ่งย่อยเป็น 2 ประเภท คือ การเปลี่ยนแปลงการเรียงคำ และการเปลี่ยนวิธีแสดงความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ ความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์อาจดูได้จากผลการเรียงคำ เช่น ในบางภาษาลำดับคำในประโยคจะเป็น SVO คำชยต้องอยู่หน้าคำนามที่ชยย เป็นต้น ความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ไม่ใช่เรื่องที่จะเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ส่วนที่จะเปลี่ยนได้แก่ส่วนที่บ่งบอกหรือใช้แสดงความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ ยกตัวอย่างเช่น ภาษาอังกฤษสมัยเก่าเปลี่ยนจากการเน้นการก (case ending) มาเป็นการเรียงคำ (word order) นั่นคือ ความสำคัญของระเบียบด้อยคำ เช่น การก ซึ่งใช้แสดงความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์โคลนน้อยลงไป ภาษาอังกฤษสมัยใหม่หันมาพึ่งพาการเรียงคำเพื่อบ่งบอกว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำ ผู้ใดเป็นผู้รับผลการกระทำ

การเปลี่ยนแปลงระเบียบด้อยคำจะพบในภาษาวิภคิปัจจยส่วนใหญ่ เช่น ภาษาในตระกูลอินโด-ยูโรเปียน ส่วนภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาคำโดด มีการใช้วิภคิปัจจยน้อยเมื่อเทียบกับภาษาอังกฤษหรือบาลีสันสกฤต การเปลี่ยนแปลงทาง

ไวยากรณ์ที่เกิดขึ้นกับภาษาวิกัตติปัจจัย มักเป็นการสูญเสียวิกัตติปัจจัย เช่น ปัจจัย
 ห้ายคำแสดงการหายไป คำแสดงพจน์ เพศ ลจจำนวนลง การเปลี่ยนไวยากรณ์
 ในภาษาไทยจะเป็นการเปลี่ยนคำหังคำมากกว่าจะเปลี่ยนวิกัตติปัจจัย ชนิดของ
 การเปลี่ยนแปลงจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงประเภทคำและการเปลี่ยนโครงสร้าง
 อันใดแต่ การเรียงลำดับคำเสียเป็นส่วนใหญ่

8.5 แบบฝึกหัดทบทวน

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนโครงสร้างสัมพันธ์กับการเปลี่ยนระบบโครงสร้างหรือการ
 เปลี่ยนแปลงคำไวยากรณ์อย่างไร
2. การเปลี่ยนแปลงคำไวยากรณ์มีกี่ประเภท อะไรบ้าง
3. จงบอกชนิดของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพร้อมทั้งตัวอย่างประกอบ
4. ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงคำไวยากรณ์ประเภทใด เหตุใดท่าน
 จึงจัดเข้าประเภทนั้น ๆ

4.1 ภาษาอังกฤษคริสศตวรรษที่ 12 ภาษาอังกฤษปัจจุบัน

modals indicating mood → auxiliaries indicating

a future tense

sculan

shall

willan

will

(Arlotto : 160)

4.2	รัศนโกสินทร์ค่อนคัน หอ้ง เชอจองทอง ลมคายหาชจาก โทโสโมโ หางวาวบญชี	รัศนโกสินทร์ปัจจุบัน เชอหอ้งจองทอง ลมหายคายจาก โมโหโทโส บญชีหางวาว (คุษฎีพร : 42)
-----	---	--

4.3	ภาษาไทยสมัยก่อน มา 2 มา หุดคัวข้าง	ภาษาไทยสมัยปัจจุบัน มา 2 คัว ข้างหุดคัว
-----	--	---

5. อธิบายความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในภาษาอังกฤษ 2 ช่วงสมัยต่อไปนี้ และสรุปคำว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงประเภทใด เพราะเหตุใด

Old English

subordinate clause

God saw then that it good was

The great army, which we before about spoke.

New English

God saw then that it was good.

The great army, which we spoke about before.

or The great army, about which we spoke before.

(Hopper, 1977 : 112)

6. จงอธิบายความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในภาษาไทยคำสมัยกันต่อไปนี้ สรุปลงไว้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงประเภทใด

ภาษาไทยสมัยก่อน	ภาษาไทยปัจจุบัน
อยู่ตรงโรงพยาบาล <u>เซ่นหลุยส์</u> ข้าม	อยู่ตรง <u>ข้าม</u> โรงพยาบาล <u>เซ่นหลุยส์</u>
ถู <u>ถู</u> ถูถูถูถู	ถู <u>ถู</u> ถูถูถูถู
เอาคน <u>ราย</u> เว <u>น</u> ให้แก่ <u>เจ้า</u> ชา	เอาคน <u>ราย</u> เว <u>น</u> ค <u>ิน</u> ให้แก่ <u>เจ้า</u> ชา
เจ้า <u>ไพร</u> ค <u>ัน</u>	เจ้า <u>ไพร</u>

(ศุภฎีพร : 42)

7. จงสรุปความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในตัวอย่างภาษาอังกฤษที่ต่างกัน 2 ช่วงสมัยต่อไปนี้

Old English

New English

(ถอดความโดยแปลคำต่อคำ)

Se man sloh þone kyning.	The man slew the king.
þone kyning sloh se man.	The king slew the man.
Se man þone kyning sloh.	*The man the king slew.
þone kyning se man sloh.	*The king the man slew.
Sloh se man þone kyning	*Slew the man the king.
Sloh þone kyning se man	*Slew the king the man.

(Fromkin & Rodman: 305-306)

คำอธิบายเพิ่มเติม

Se เป็นคำนำหน้านามเฉพาะเจาะจง ใช้กับคำนามที่เป็นประธาน
เท่านั้น

gone เป็นคำนำหน้านาม ใช้กับคำนามที่เป็นกรรมเท่านั้น

* หมายถึงประโยคที่ผิดไวยากรณ์

8. ความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์หมายถึงอะไร สัมพันธ์กับการเปลี่ยนโครงสร้าง
อย่างไร
9. การเปลี่ยนวิธีแสดงความสัมพันธ์ทางไวยากรณ์หมายถึงอะไร เราใช้
หลักเกณฑ์อะไรในการจัดประเภทการเปลี่ยนแปลงชนิดนี้
10. จากตัวอย่างต่อไปนี้ จงสรุปกฎการเปลี่ยนแปลงภาษา

ภาษาไทยครั้งก่อน	ภาษาไทยปัจจุบัน
นายมีโกรธนางมารรชา	นายมีโกรธนางมารรชา
จึงตรง เขาทำร้ายนาง	จึงตรง เขาทำร้ายนาง
เพราะส่งสัยภรรยาของคนคบชู้	เพราะสงสัยภรรยาของคนคบชู้

(คู่มือฯ : 43-44)